

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromejaus ir Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

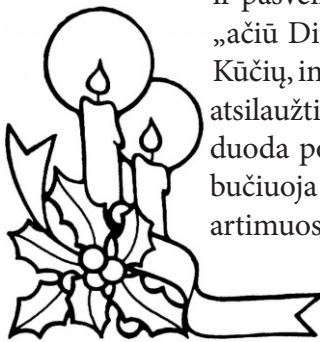
Mūsų tradicijos. Kūčių stalas

Bronislava Varkulevičienė

Po keturių Advento savaitių, sėsime prie švento Kūčių stalo. Tai pati gražiausia metų diena. Žmonės renkasi į giminės susibūrimo šventę. Mintimis dalijasi ką nuveikė per metus ir su didžiausia viltimi laukia gimstančio Kūdikėlio Jėzaus ir, tiki, kad ateinantieji metai bus dosnūs ir skalsūs derliumi kiekvienai šeimai.

Vakarinei Žvaigždei išiziebus, eisime prie balto Kūčių stalo. Prie jo dalinsimės duonos rieke. Prisiminsime ir džiaugsmus ir sūria ašara palaistysime, prisiminę ne vieną artimąjį išėjusį Anapilin. Jam ir lėkštelę padėsime, galbūt garbingiausioje vietoje. Joje uždegtime žvakelę, apglėbtą žaliaja eglės šakele. Pavaišinsime juodąja duona kasdienine ir kalėdaičiu, nes Vakarinei Žvaigždei patekęs gimsta Kūdikėlis Jėzus, o ši rodo kelią Išminčiams ir piemenėliams į Betliejaus tvartelį. Šiai Žvaigždei patekęs ir protėvių vėlės susirenka pas savuosius į šeimas.

Kalėdaičius, šioje šventėje, dalija vyriausias šeimos narys. Jis atsistoja, išeina iš užstalės, paima vieną kalėdaitį, prieina prie kiekvieno šeimos nario, pabučiuoja ir pasveikina „Garbė Jėzui Kristui“ arba „ačiū Dievui, kad visi sveiki sulaukėme Kūčių, imkite ir valgykite“ ar pan. Duoda atsilaužti kalėdaičio arba pats atlaužia ir duoda po mažą gabalėlį. Tuomet vaikai bučiuoja tėvą, motiną, senelius ir kitus artimuosius pagal amžių, pradėdant nuo vyriausio ir atsideda tik po to, kai jau vyresnieji susėdę.

Kalėdaitį visi valgo tylėdami, susikaupę. Tik tuomet mama paragina visus valgyti kūčių vaišes. O jas pradėdamos nuo obuolių arba žirnių. Obuoliai simbolizuoja Rojaus medį, Adomo ir Ievos išvarymą iš Rojaus, nuodėmės atėjimą į pasaulį, o žirniai – nuodėmingųjų žmonių ašaras.

Kiekvienas Kūčių valgis turi vis kitokią simboliką. Mūsų kraštuose ruošama dvylika patiekalų, kad visiems mėnesiams užtektų, tačiau turtingesnieji jų paruošia ir daugiau.

Apaštalais buvo žvejai, todėl mūsų kraštuose žuvys – būtinas Kūčių stalo patiekalas. Aplink Krekenavą, regioninio parko ribose, ypač buvo populiarūs lydeka: virta su prieskoniais, drebučiuose, gabalėliai apibarstyti miltais, kepti su svogūnais, kotletai ir pan.

Po Kūčių stalo nenukraustomas. Paliekamas nakčiai induose, padengtas kaip valgymui buvo paruoštas, tik šaukštus apverčiam kniūbsčius. Seneliai aiškino, kad tą naktį Kūčių vakarienei susirenka protėviai arba ir kiti neseniai mirę šeimos nariai ir vaišinosi. Kartais sakėdavo, kad Betliejaus piemenukai arba Dangaus angeliukai vaišinsis.

Kūčių vakare prie stalo dažnai buriama, spėjama ateitis iš šešėlio, traukiamas šienas ir t.t.

Lietuviškuose Kūčių papročiuose susipynę lietuvių dvasinio gyvenimo vertybės ir papročiai, tačiau vienijantis – Kūdikėlio Jėzaus Gmimas – daugumoje yra siejamas su Paskutine Vakariene ir su pirmųjų krikščionių slaptų „agapių“ (vakarienių) epizodais. Dar ir Adomas su Ieva įpuola į šias tradicijas, juk gruodžio 24-oji – jų vardo diena.

Sveiki sulaukę šv. Kalėdų!

Kalėdų naktis

Genovaitė Markauskaitė

Šalta žiemos naktis.
Ėdžiose gimė Kūdikėlis,
Kad parodytų pasauliui-
Dievas amžiams su mumis.

Gimė Jis šeimoj
Neturtingoj, pagarbioj,
Nes laimės aukštuma
Tik joje pasiekiamo.

Šviečia Betliejaus žvaigždė,
Rodo išminčiams kelią.
Kiek daug danguje žvaigždžių!
Kurią pasirinksi tu?

Jos plazda, šviečia, mirga,
Saulei patekęs pradingsta.
Evangelijos šviesa spindi
Meile, tiesa, išmintimi.

Ar gali būt tiesa be meilės
Dievui ir artimui?
Šitam ūkanotam pasauly
Kiek vienišų, nuliūdusių...

Šviesk, Betliejaus Žvaigžde,
Ir rodyk mums kelią!
Apkabink mus, Dievo Kūdikėli,
Mažomis savo rankelėmis,
Prie širdies prisiglauski,
Atgaivinki atšalusias sielas.

Mielieji,

Adventinis laukimas nėra tik pasyvus sėdėjimas prie lango, laukiant, kad kas nors pabelstų į duris. Šiame laukime svarbus aktyvus pasiruošimas, sielos ir gyvenimo nuteikimas susitikti tą, kurio laukiame. Net jeigu susitarta susitikti tiksliai laiku, laukime neišvengiamas siurprizo elementas, iki galo lieka neaišku ar susitinkama bus anksčiau ar kiek vėliau nei buvo susitarta. Tokiame laukime reikalingas budėjimas, budrumas, pasireiškiantis aktyviu, kryptingu veikimu. Adventinėje kelionėje esame kviečiami geriau pažinti Tą, kurio laukiame.

Pirmą kartą Jis buvo atėjęs prieš dabar jau 2013 metų ir tą atėjimą švenčiame šventų Kalėdų šventėmis. Tai prisiminimo džiaugsmas, tai dalinimasis įvykusio įvykio patirtimi, tai susidūrimas su gyvenimo ir istorijos faktu, kad visa ko Kūrėjas ir Palaikytojas Dievas, tampa vienu iš savo kūrinų. Dievas tampa Žmogumi. Ir mes žinome Jo vardą, Jo žemiškos kilmės aplinkybes bei gyvenimo vietą. Kalbame apie iš Mergelės Marijos gimusį Jėzų Kristų, Dievo Sūnų, pasaulio Išgelbėtoją, mylinčio Dievo Žinią. Šis praeities įvykis – Jėzaus gimimas – tampa mūsų dabarties atrama, paguoda, vilties ir džiaugsmo priežastimi.

Iš tiesų šio pirmojo Jėzaus atėjimo kaip ir sulaukėme ir kiekvienų metų gruodžio 25 dienos Kalėdų švente tik pamename ir prisimename bei dalinamės šiuo džiaugsmingu įvykiu. Kad į pasaulį jau atėjo Išganytojas, dar nereiškia, kad Jis visų buvo ir yra priimtas. Nemažas skaičius žmonių gyvena, elgiasi ir mąsto taip, tarsi Dievo nėra ir niekada nebuvo jų tarpe. Tokie žmonės šventų Kalėdų įvykį ir jo prasmę mėgina iškreipti, paversdami šią šventę tik dar vienu šou ar proga išleisti savo ir kitų sunkiai uždirbamus pinigus. Šių žmonių Kalėdose nėra pagrindinio jų veikėjo – Jėzaus. Ir nenuostabu, kad po tokių švenčių lieka tik apsunkęs skrandis, bodėsis ir vis gilėjantis nusivylimas nepatyrus tikrojo džiaugsmo gelmės.

Tokiems žmonėms noriu palinkėti, kad artėjančiose šventų Kalėdų šventėse suprastų ir patirtų gerąją Kalėdų žinią – Dievas tapo Žmogumi ir apsigyveno tarp mūsų! Belieka šiuose Tikėjimo Metuose ieškoti Viešpaties veido ir patirti susitikimų bei tolesnio gyvenimo su Jėzumi teikiamą džiaugsmą.

Tikintiems žmonėms, Adventinis laukimas sietinas ne tik su praeities Kalėdų įvykiu, bet ir su prisikėlusio Jėzaus pažadu, sugrįžti laikų pabaigoje. Iš tiesų Bažnyčia ir jos nariai su nekantrumu laukia kada galės pasitikti savo šlovėje ir garbėje sugrįžtantį Jėzų. „Tos dienos ar tos valandos niekas nežino, nei angelai danguje, nei Sūnus, vien Tėvas“ (Mk 13, 32). Tai Jėzaus žodžiai, kurie nuramina ir įspėja tuos, kurie skelbia žinantys pasaulio pabaigos – Viešpaties sugrįžimo datą.

Tikinčiam žmogui, pasaulio pabaigos arba jo žemiškojo gyvenimo pabaigos data yra kiekviena diena, kurią jis yra pašauktas nugyventi su Viešpačiu ir dėl Viešpaties, ne pasyviame, paralyžiuojančiame ir baimės kupiname laukime, bet pasitikėjimo, meilės, noro pasidalinti laukiančiojo džiaugsmu aktyviame veikime. Sugrįžęs Viešpats labiausiai nori mus rasti ne įsižiojusius ir nieko neveikiančius, bet kantriai, ištikimai ir kūrybingai mylinčius Dievą ir artimą. Čia kaip tas evangelijos šeiminkas, kuris išdalinęs tarnams savo talentus, sugrįžęs juos nori rasti didinamus kasdienio darbo apyvartoje (plg. Mt 25, 14-30).

Broliai, seserys, besitęsiančio Advento laukime ir artėjančių Šv. Kalėdų proga, noriu palinkėti susitikimo su Jėzumi patirties, kuri ir yra tikroji visų mūsų gyvenimą perkeičiančio džiaugsmo priežastis.

Laukime kartu su Jumis,
Kun. Gediminas
Klebonas/rektorius

KVIEČIAME

* Padovanokim Jėzaus eglutei žaisliuką. Jį galima atnešti bazilikoje prie Betliejaus prakartėlės.

* Jėzaus gimtadienio proga padovanok Jam dovanėlę (saldainių, savo keptų sausainių, geltoną mandariną ar kitą skanėstą), kurią galima atnešti į Krekenavos baziliką arba Upytės bažnyčią prie Betliejaus prakartėlės (Jūsų atneštomis dovanėlėmis, Jėzus pasidalins su visais vaikais Trijų Karalių iškilmėje sausio 6 dieną).

Advento vakaras Upytėje

Jurgita Zalatorienė

Upytės Antano Belazaro pagrindinės mokyklos direktorė

Nors žiemos pradžia padovanojo gražų baltumą, tačiau ilgi vakarai priverčia žmones greičiau užsidaryti savo namuose. Kad tamsiausias laikotarpis praeitų ne taip niūriai, gyventojų bendruomenė „Upytės žemė“ sukvietė upytiečius į Advento vakarą.

Tiems, kurie panorą gruodžio septintą pabūti kartu, vakaras prasidėjo Upytės centre džiugia eglutės įžiebimo akimirka. Pasigėrėję nušvitusiu Kalėdiniu simboliu, susirinkusieji patraukė į Upytės Antano Belazaro pagrindinę mokyklą. Rūta Zalatorienė ir Aldona Jankovskaja visus sutiko melodinga liaudies daina. Antros klasės mokiniai priminė Advento papročius, žaidė žaidimus, uždegė keturias pasaulio kryptis simbolizuojančias žvakes, kurių liepsnelės apšvies pasaulį per Kalėdas. Trumpai pristatę praėjusių metų veiklą, apie kasdienybę ir ateities planus kalbėjo bendruomenės pirmininkas Audrius Zalatoris. Upytės seniūnas Giedrius Koženias, pasveikinęs visus su artėjančiomis šventėmis, įteikė bendruomenei didžiulį kalvio darbo katilą ir palinkėjo kuo dažniau prie jo susiburti. Savo išpuščiais po svečias šalis dalinosi Elvyra Gruzdevienė ir Vladislovas Vaišvila. Išleista lankstinuką „Upytės ir jos apylinkių mitologiniai, sakraliniai, istoriniai nekilnojamojo kultūros paveldo objektai“ pristatė mokyklos istorijos mokytoja Dalia Greviškienė. Bendruomenė jau antrus metus

dalyvavo Lietuvos automobilių kelių direkcijos prie Susisiekimo ministerijos organizuotame projekte „Eismo saugumas bendruomenė“, todėl kalba pasisuko apie saugų eismą – buvo primintos dažniausiai daromos eismo dalyvių klaidos, kelių eismo taisyklės, visi renginio dalyviai apdalinti saugaus eismo priemonėmis: atšvaistais, liemenėmis, žibintuvėliais. Sofijos Jankauskienės sumuštiniai su skrudintais linų sėmenimis priminė, kad Adventas – pasninko laikotarpis, kai žmonės nevalgydavo mėsiškų patiekalų.

Pabuvę kartu tamsų žiemos vakarą, skirstėmės išsinešdami monsinjoro Juozapo Antanavičiaus linkėjimą - nepristigti laiko maldai, meilei, kilniems tikslams ir geriems darbams.

2 procentai gyventojų pajamų mokesčio

Informuojame, kad nuo sausio mėn. iki gegužės mėn. 1 dienos galite paskirti dalį savo sumokėto pajamų mokesčio savo parapijai.

Specialios naujos formos prašymo blankai (forma FR0512 (02)) nemokamai išduodami visuose Mokesčių inspekcijos skyriuose, juos galima atsisiųsti iš <http://www.vmi.lt/formos/Taipogi>, šios formos bus dalinamos klebonijoje ir kalendos metu.

Užpildytą ir pasirašytą formą FR0512 (02) galite siųsti į savo regiono Mokesčių inspekciją paštu. Įdėkite ją į voką, užklijuokite ir pasirašykite ant voko klijuojamos linijos taip, kad nebūtų įmanoma atplėšti nepažeidus parašo vientisumo. Siųsti adresu: VMI prie FM, Deklaracijų tvarkymo skyriui, Durpyno g. 3, LT - 36227 Panevėžys.

Užpildytą formą FR0512 (02) galite pristatyti tiesiai į Mokesčių inspekciją, voko nereikia, ją įmeskite į specialiai paruoštas dėžes – eilėje laukti tikrai nereikės.

Jeigu turite elektroninės bankininkystės sutartį, galite pasirinkti elektroninę deklaravimą per savo internetinį banką. Tada bankas Jus perkels į Valstybinės mokesčių inspekcijos svetainę kartu su Jūsų tapatybės patvirtinimu ir visais pagrindiniais asmens duomenimis, o jei to patys padaryti nemokate, galite ateiti į Krekenavos kleboniją, kur Jums tai padaryti padės referentės Eglė ir Angelė.

Dėkojame už paramą!

Giedras ūkanų dangus arba Maironis šiandien

*Surjos dievystę, puikią jos didybę,
Vos tik atskleidus, vėl naktis uždengia;
Vos šviesūs žirgai iš vietos paleista,
Naktis, žiūrėk jau, uždangalą rengia.
„Surjai (Saulei)“*

Vakarėjančio horizonto šešėliais saulė vėl slepia savo ryškų aksominį rūbą. Vakarastumia užmarštin dar vieną greitai tekančio gyvenimo dieną. Stoviu ant piliakalnio, kurį, pasak legendos, žmonės supylė kepurėmis nešdami žemę ant savo žuvusio vado kapo. Rodos, prieš savo akis regiu visa, kas pasaulyje gali būti įstabiausia ir vien Dievo tyrumu sutverta. Iš aukštai pasaulis – neišmatuojama horizontų erdvė... Dangus – gaivalingas, nuolat besikeičiantis ir judantis žemės palydovas, rodantis kelią į šviesą, kurią tolygiai atgalios vėl pakeičia tamsa. O aš tesu tik bejėgis, sau vietos nerandantis žmogus šioj erdvių sankirtoj. Dangaus šifrai šiandien duoda vėl naują mįslę, kurią stengiasi įminti mano vaizduotė. Šis besikeičiantis ir mirgantis padangių raštas į mane lyg įsismelkia ir sugeria visą gyvastį ir palieka sąmonę atvirą žemei ir pasauliui. Aplink supa vien medžiai, remiantys dangų. Jų viršūnėmis aidi skambi virpančių lapų melodija. Dovana išgirsti, palaima pajausti. Ar ne lygiai taip prieš daugiau nei šimtą metų nuo Birutės kalno pro rymančių pušų viršūnes į tolumoje besidriekiančią jūrą žvelgė Maironis? Ką tuomet išgyveno poetas ir kodėl šie Maironio dvasios jutimai ir šiandien išlieka svarbūs?

Žvelgiu į vis mažesniu lanku besileidžiančią saulę... Praėjo 150 metų nuo tos dienos, kai Maironis išvydo pasaulį. Kaipgi išliko jo atminimas, ir ką turime šiandien? Ar tik susirūpinusį poeto portretą ant dvidešimties litų banknoto? Kažkur atmintyje pasiklydusias „Trakų pilies“, „Lietuva Brangi“, „Kur bėga Šešupė“ eilėraščių eilutes? Ar skubančiame ir išsiblaškiusiame šiandienos pasaulyje dar prisimename šį idealistą ir svajotoją? Atmintyje išskyla R. Tamošaičio pasakyta mintis, jog šiandien sunku paneigti susiformavusį visuomenėje požiūrį, kuris smugdo mus pačius, kadangi viešai tekalbama apie Maironio veidą, Maironio datas, paminklus... Bet... tai nėra tikroji Maironio prasmė. Šis poetas neatsiejamai suaugęs su Lietuva, jos gamta, morale... Juk anksčiau Maironį širdis atpažindavo važiuojant pro Šešupę, žvelgiant į Trakų pilį, palydint Nemuno,

Nevežio tekančią srovę. O dabar dažnai lyg bandoma šiam buvusiam santykiui „padėt“ nunykti. Kada vietoj tautos sąvokos lieka Tėvynės sąvoka, o „lietuvi“ pakeičia „žmogus“, Maironis išeina. Tačiau ypatingai šiandien svarbu prisiminti Maironio iškeltas idėjas, jo asmenybę, nes tikrai žinau, jog mano tėvynės dvasia blėsta. Žmonės bėga svetur, gėdijasi savo tautos, nes vis dažniau parodomas iškreiptas, nuo tikrųjų tautos vertybių nusigrėžusios Lietuvos veidas. O Lietuva – tai ne žemė, ne vardas, tai žmogus, į kurį vis dar šiandien Maironis kreipiasi: „Tik į darbą greičiau!/ Tik mylėkim karščiau!/ Tik, vyrai, pajudinkim žemę!“ Poetas kvietė ir vis dar kviečia nepasiduoti, išlaikyti ir puoselėti savo istoriją. Tokį poeto-šauklio kvietimą būtina išgirsti ir šiandien. Todėl vis mąstydamą, ką paliko Maironis mums ir kur jis šiandien, suvokiu, jog žmonės keičiasi, metai seka metus, tačiau Maironio skelbtos idėjos, patriotinis noras išsaugoti tautos kultūrą dvidešimt pirmajame amžiuje ir vėl tapo svarbūs. Dėl šios priežasties noriu įsileisti į save poeto balsą: „Tas ne lietuvis, kurs jos būdo/ Jos žemės dainų nemylės“, juo sekt ir vykdyti šią kiekvienam lietuviui skirtą pareigą. Šiandien Lietuva gali ir vėl iš išbarstytų po pasaulį dalių sueiti į vieną jėgą. Ta jėga – ne fizinis žmogaus buvimas tautos dalimi, o dvasinis. Su Maironiu mes nebegalime jaustis maži, menki, atsilikę, su juo gimsta ir turi augti mūsų savivertė ir pasitikėjimas.

[...]

Dienos pėdsakai išnyko. Virš upelio, kalno papėdėje boluoja pilka vakaro migla. Praradau laiko nuovoką. Mintys apie Maironį užvaldė ir pasiglemžė į kitą pasaulį: jutimų, vaizduotės... Leidžiuosi žemyn. Aplink matyti, kaip „viskas nutilo, viskas nurimo,/ Vienos tik žvaigždės mirkčioja, dega“. Dangus, nors properšomis apgaubtas ūkanų, vilioja savo giedra ramybe ir pasirodančių žvaigždžių mirgėjimų. Žinau – Maironis čia. Gėrįsi praėjusios dienos regėjimais, pasitinka naktį, kurios glūdumoj paskęsta Trakų pilis, kuri apgaubia šimtamečius milžinų kapus... Kol jausime, kol prisiminsime Maironį, tol jis sergės šį eilėmis apipintą kraštą. Maironis „įsirašo“ mūsų širdyse, jo eilių aidas atsikartoja mano mintyse. Poetas neužmirštamas. O kas neužmirštama, tas tampa amžina, keliaujančiu iš praeities į dabartį, iš dabarties į ateitį.

*Maironio ir jo kūrybos sąsaja su šių dienų žmogumi.
Aurelija Simaitytė
Krekenavos Mykolo Antanaičio gimnazija IV B klasė
Mok. Rima Balčiuvienė*

Gyvenimo pamokos uragano spąstuose

Vitalija Vasiliauskaitė

Mūsų bazilikos klebonas, teologijos mokslų daktaras Gediminas Jankūnas į savo bičiulių dukters vestuves Jungtinėse Amerikos valstijose išsiruošė tuoj po spalio 6-ąją praūžusios vėtros. Klebonas Gediminas prisimena, kad tąsyk išgyveno prieštarinę bejėgiškumo jausmą: sirguliudamas kelioms dienoms liko be elektros, kompiuterinio ir telefono ryšio, išsikrovę ir mobilieji telefonai, o reikia rūpintis bažnyčia, klebonija, kelione į Ameriką. Toks bejėgiškumas kėlė ir nerimą, ir pyktį. Kunigas sakosi, jau tuomet supratęs, kad situacijos, kai nieko negali pakeisti, moko nuolankumo ir susitaikymo. Šią išmintį kunigui patvirtino išgyventa baimės naktis Niujorko Bronkso rajone, kur vos už 20 kilometrų siautė negailestingas uraganas „Sandy“.

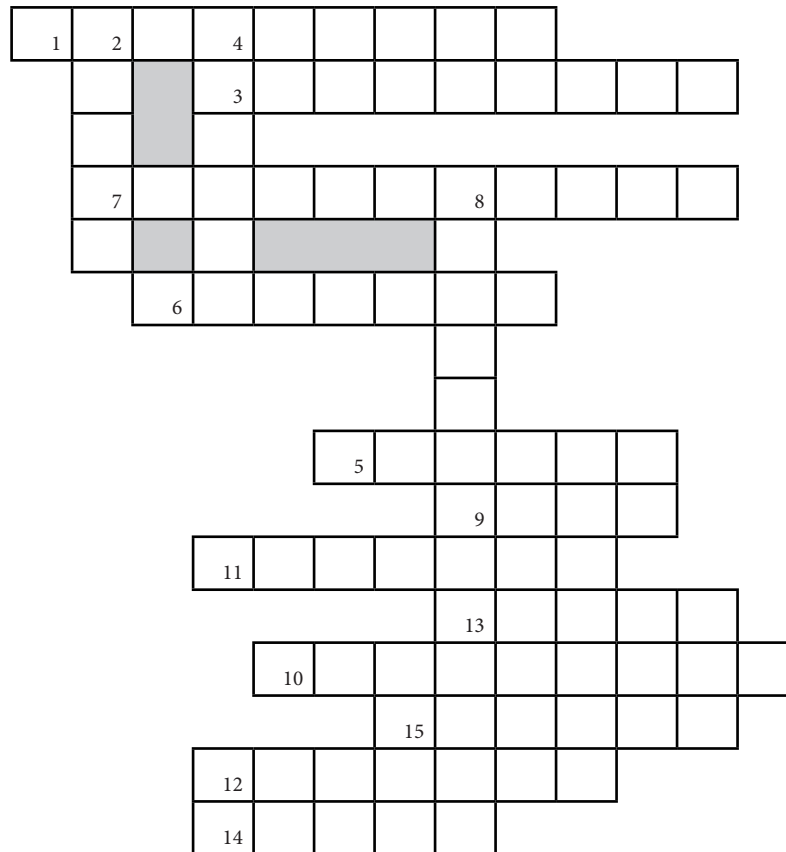
Dviejų savaitių kelionė į Ameriką turėjo būti džiugi: kunigas Gediminas norėjo dalyvauti jam artimos lietuvių šeimos, kurioje gyveno studijuodamas, dukters vestuvėse, aplankyti savo buvusius draugus ir Niujorką. Atšokęs trečios kartos lietuvaitės ir airio vestuves Čikagoje, Niujorke kunigas ketino praleisti keletą dienų ir jau Visus Šventuosius sutikti ramioje Krekenavoje. Bet ne veltui sakoma, kad žmogaus planai Dievui kelia juoką. „Įstrigęs audroj, bejėgiškumas toks pat kaip prieš dvi savaites Krekenavoje: aš nieko negaliu padaryti. Blaškausi, draskausi, kad laukia gedulingos mišios, kad laukia žmonės, kad kanauninkas vienas likęs – ir nieko negaliu pakeisti, esu bejėgis“, - prisipažino dvasininkas. Anot dvasininko, nors apie artėjantį uraganą pranešė televizija perspėjusi, kad pakilęs jūros vanduo gali užtvindyti netgi Manhataną, amerikiečiai buvo ramūs, mat rudenį audros Rytų pakrantėje – įprastas reiškinys. O ir pats kunigas Gediminas po Krekenavoje išgyventos vėtros šėlsmo į pranešimus evakuotis nekreipė dėmesio, manė, kad jau vėtrų ir audrų esąs „užgrūdintas“. Bet po naktį šešias valandas šėlusio uragano Niujorko vaizdas kunigą pribloškė – didžiausias Jungtinių Valstijų miestas virto vaiduokliu: „Mačiau Niujorką kaip miestą vaiduoklį iš filmo apie pasaulio pabaigą – be žmonių, sugriautais namais, šiukšlėmis užverstomis gatvėmis, užtvindytomis ne tik vandeniu, bet ir kanalizacijos nuotekomis. Vėjas griovė mūro sienas kaip kaladėles, vėjo gūšiai buvo iki 170 m/s. Mačiau trijų aukštų namą su nugriautu fasadu – kaip žaislinis lėlių namelis: iš gatvės matyti žmonės, baldai, atskiri kambariai, užkaisti puodai, įjungtas televizorius“, - pasakojo kunigas. Audra paralyžiavo kelių rytinės pakrantės valstijų gyvenimą: oro linijos atšaukė skrydžius, buvo sustabdytas geležinkelių eismas, nei miesto gatvėmis, nei užmiestyje nevažinėjo automobiliai, neveikė daugelis valstybinių institucijų, įmonių, įstaigų. Niujorko, Filadelfijos, Vašingtono ir Baltimorės valdžia uždarė metro. Vien Niujorko metro kas dieną važiuoja apie 8,5

milijono keleivių. „Manhatanas yra įsikūręs ant uolos, metro įrengtas kalne. Pakilęs druskingas jūros vanduo nepataisomai sugadino metalines metro konstrukcijas. Teigiama, kad 108 metų Niujorko metropoliteno sistema dar niekada nebuvo taip suniokota. Devyniems milijonams gyventojų dingo elektra, tūkstančiai liko be namų. Milžiniški nuostoliai. Bet amerikiečiai moka susitelkti, jie greit įveikia sunkumus“, - pasakojo kunigas. Didžiausia problema niujorkiečiams, kad tokioje sumaištyje neveikė kavinės ir nebuvo kur atsigerti kavos, juokavo kunigas Gediminas. Kadangi šiauriniame Niujorko Bronkso rajone, kur klebonijoje pas draugą buvo apsistojęs kunigas Gediminas, kabeliai nutiesti po žeme, buvo galima guostis bent tuo, kad, skirtingai nei Krekenavoje, namuose nedingo elektra. Vanduo neužliejo Bronkso, nes ši miesto dalis įsikūrusi gerokai aukščiau. Rūpestis dėl grįžimo į Lietuvą skubino kuo greičiau ištrūkti iš megapolio. Kunigas ketino 15 valandų kelią iki Čikagos įveikti išsinuomotu automobiliu, tačiau už kelių šimtų kilometrų įstrigo pūgoje ir teko grįžti atgal į Niujorką. „Bejėgiškumas didžiulis – ką dabar daryti? Dar podagra kamuoja, aš su lazdele, kojos negaliu priminti. Galvoju: Dieve, tu nori mane pristabdyti ir galbūt kažką pasakyti. Gerai. Buvau klebonijoje, tad atlikau rekolekcijas“, - prisimena savo dvasinę būseną kunigas Gediminas. Po trijų dienų, praleistų uragano nusiaubtame Niujorke, kunigui pavyko išskristi į Čikagą, o iš ten – į Krekenavą. Devyniomis dienomis vėliau nei buvo planavęs. Planuok neplanavęs, bet tikrieji planai – Dievo valioje. „Sugrižau į Krekenavą pasikeitęs. Supratau, kad Visų Šventųjų šventės praėjo be manęs, bet bokštai vietoj, žmonės vietoj – niekas nenuitiko. Klebone, būk ramesnis – nepakeičiamų nėra. Gyvenimas juda tolyn, ar Krekenavoje, ar Upytėje, ar Panevėžyje – kur bebūtum. Kai ilgai būni toje pačioje vietoje, dirbi įprastus darbus, atrodo, kad tik tu tai gali padaryti, tu čia svarbiausias. Šita kelionė išmokė mane labiau nurimti, susitaikyti ir nesusireikšminti. Svarbesnės nei uraganas man buvo šios rekolekcijos ir gyvenimo prioritetų susidėliojimas iš naujo“, - nuoširdžiai prisipažino kunigas Gediminas.

Kelionė į Ameriką nebuvo svarbi vien tik dėl asmeninių išgyvenimų. Aštuoneri mokslo metai, praleisti Amerikoje, padėjo kunigui Gediminui sustiprinti Amerikos lietuvių katalikų bendruomenės ir Lietuvos ryšius. Kunigas ten nesijaučia esąs svetimas. Nuvykęs į Čikagą, perduoda Lietuvos bažnyčios gyvenimo aktualijas, į Lietuvą parveža gerų parapijų bendruomenių stiprinimo iniciatyvų.

Vėtrų ir uraganų ištis užgrūdintas kunigas Gediminas Jankūnas dabar tvirčiau žengia į Šventojo Tėvo paskelbtus Tikėjimo metus. Linkime jam Dievo ir žmonių paramos.

Kryžiažodis

1. Dieviškasis Apreiškimas - žinia apie Jėzų Kristų – autentiškai perduodama per apaštalų ...
2. Apaštalų Tradicija įgyvendinama dvejopai: gyvu Dievo žodžio perdavimu ir per Šventąjį ...
3. Autentiškai aiškinti tikėjimo paveldą, patikėtą Romos popiežiui ir jo pagalbininkams ...
4. Tikrasis Šv. Rašto Tradicijos aiškintojas yra Šventoji ...
5. Kas yra Šventojo Rašto autorius?
6. Šventojo Rašto knygų oficialus rinkinys, vadinasi...
7. Šventasis Raštas skirstomas į Senąjį ir Naująjį ...
8. Naujajame Testamente svarbiausios keturios knygos vadinamos...
9. Šiais liturginiais metais, kurie prasidėjo advente, pagrindinė skaitoma evangelija, bus pagal...
10. Koks šventasis yra pasakęs, kad „nepažinti Šventojo Rašto, reiškia nepažinti Kristaus“?
11. Kaip dar kitaip vadinamas Šventasis Raštas?
12. Apaštalas, parašęs daugiausiai laišku, įtrauktų į Naująjį Testamentą.
13. Paskutinės Naujojo Testamento knygos žemiškasis autorius?
14. Senąjį ir Naująjį Testamentus vienija tai, kad jie yra vienas ir tas pats Dievo ...
15. Šventas Raštas yra Dievo Žodis, skirtas kiekvienam ...

Kryžiažodžio, išspausdinto laikraštelyje „Po bazilikos skliautais“ Nr. 10 (12), atsakymai:

1. Katekizmas. 2. Benediktas. 3. Apreiškimas. 4. Nikėjos. 5. Jėzus. 6. Mesijas. 7. Žmogumi. 8. Konstantinopolio.
9. Myli. 10. Credo. 11. Kristus. 12. Apaštalų. 13. Išpažinimas. Paryškintas atsakymas: Tikėjimo metai.

2012 metų lapkričio mėnesio parapijų pajamos

Rinkliavos	Krekenavos, Lt	Upytės, Lt	Vadaktėlių, Lt
Visų Šventųjų rinkliava (11-01)	598,-	418,-	254,-
Sekmadienio rinkliava (11-04)	522,-	-	-
Šv. Karolio Boromiejaus atlydų rinkliava (11-04)	-	250,70	-
Sekmadienio rinkliava (11-11)	457,-	187,-	-
Atlydų rinkliava (11-15)	473,50	-	-
Sekmadienio rinkliava (11-18)	394,-	180,-	-
Sekmadienio rinkliava (11-25)	339,-	224,-	-

Skelbimai

Mieli parapijiečiai,

kurie šventes sutinkate vieniši, esate nepasiturintys,
stokojate, sergate ir negalite pasiruošti šventėms,
gruodžio 24 d. 15 val. esate kviečiami į Kūčių vakarienę
parapijos salėje.

Norintys ir galintys prisidėti prie Kūčių vaišių nepasiturintiems ir vienišiams, produktus nuo gruodžio 23d. (sekmadienio) galite nešti į bazilikoje esančią tam skirtą pintinę. Dėkojame, kad prisidedate prie Kūčių stalo padengimo ar organizavimo.

Lai užgimsiantis Kristus visiems dovanoja džiaugsmą ir ramybę!

Vakarienę organizuoja parapijos Caritas bendruomenė ir klebonas.

KALĖDŲ ŠVENČIŲ PAMALDŲ TVARKA

Gruodžio 24 d. (pirmadienis) Kūčios

Šv. Mišios 10 val.

Kalėdų nakties Šv. Mišios 22 val.

Gruodžio 25 d. (antradienis) KRISTAUS GIMIMAS ŠV. KALĖDOS

Piemenėlių Šv. Mišios 8 val. Krekenavos bazilikoje

Šv. Mišios 10 val. Upytėje

Šv. Mišios 12 val. Vadaktėliuose

Gruodžio 26 d. (trečiadienis) II-oji Kalėdų diena

Šv. Mišios 10 val. Krekenavos bazilikoje

NAUJŪJŲ METŲ IR TRIJŲ KARALIŲ ŠVENČIŲ PAMALDŲ TVARKA

Gruodžio 31 d. (pirmadienis) Naujųjų Metų sutikimas.

Padėkos Šv. Mišios 23 val.

Sausio 1 d. (antradienis) Švč. Mergelės Marijos Dievo

Gimdytojos šventė - Naujieji Metai

Šv. Mišios 10 val., 18 val. Krekenavos bazilikoje

Šv. Mišios 10 val. Upytėje

Sausio 6 d. (sekmadienis) Viešpaties Apreiškimo – Trijų Karalių šventė

Šv. Mišios 12 val. Krekenavos bazilikoje. Po Šv. Mišių Vaikų šventė,
bazilikoje apsilankys Trys Karaliai su dovanomis.

Šv. Mišios 10 val. Upytėje. Po Šv. Mišių apsilankys Trys Karaliai su dovanomis.

Sausio 6 d. Šv. Mišių metu bus šventinama kreida, kurią parnešę į namus, ant pagrindinių durų užrašome: +K+M+B

2012 metų lapkričio mėnesį iškeliavusieji į Amžinybę:

Krekenavos parapijoje:

Petras Meškauskas, 91 m.

Valerija Bukienė, 57 m.

Vytautas – Jonas Pipinis, 65 m.

Vadaktelių parapijoje:

Liucija Meškauskienė, 93 m.

Upytės parapijoje:

Česlovas Šukys, 70 m.

Prisiminkime Jus maldose.

Klebonijos raštinėje darbo dienomis galima įsigyti bazilikos suvenyrų ir dievotionalijų, o sekmadieniais ir švenčių metu bazilikos gale.

Dėkojame **Broniui
Perevičiui ir Vincui Šatui**
už pečiaus pastatymą ir
įrengimą Krekenavos
parapijos salėje.

Marijos Legiono susirinkimai
Krekenavoje vyksta kiekvieną
pirmadienį 17 val. parapijos salėje.
Kviečiame dalyvauti.

Pamaldų laikas:

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje:

Sekmadeniais ir atlydų dienomis: 10:00, 12:00

Šiokiadieniais: 18:00

Upytės Šv. Karolio Boromėjaus bažnyčioje:

Sekmadeniais: 10:00

Vadaktelių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje:

Gruodžio 25 d. 12:00

Krekenavos ligoninėje:

Paskutinį mėn. penktadienį: 17:00

Rodų koplyčioje:

Paskutinį mėn. sekmadienį: 14:00

Žibartonių koplyčioje:

II mėn. sekmadienį: 14:00

Dėl šv. Mišių užsakymo koplyčiose, kreiptis į kan. P. Budriūną

Trumpa parapijų informacija:

Klebonas kun. dr. Gediminas Jankūnas

Altaristas kan. Petras Budriūnas

Klebonijos raštinė - Bažnyčios g. 18, Krekenava,
Panevėžio raj. LT-38306

Tel. +370 620 20989; (45) 59 32 58

el.paštas: krekenavosbazilika@gmail.com

sąsk. nr. LT457300010002378753

įm. kodas 191260418

**Darbo valandomis klebonijoje Jus
pasitiks referentės Eglė ir Angelė.**

Caritas - Akvelina Pogužinskienė,
tel. (45) 593 282

Gyvojo Rožinio būrelis - Gema Plėštytė,
tel. (45) 593 226

**Religinių spaudinių, žvakių ir kt.
dievotionalijų įsigijimui kreiptis** -

Irena Teresė Kvedienė, tel. +370 615 89171

Už procesijų organizavimą atsakinga
sesuo Loreta, tel. +370 640 56551

Krekenavos vargonininkė - Virginija
Kavaliauskienė, tel. +370 612 02315

Krekenavos zakristijonas - Gediminas
Kaspariūnas, tel. +370 688 91390

Marijos Legionas - Aldona Juozapaitienė,
tel. +370 616 05378

Upytės zakristijonas - Juozas Jakubonis,
tel. (45) 555 537

Upytės Gyvojo Rožinio būrelis ir Caritas -
Janina Bagdanskienė (45) 555 639

Upytės vargonininkė - Pranutė
Adomaitienė, tel. (45) 570 616

Laikraštėlių leidžia redakcinė kolegija už parapijiečių aukas. Paremti leidinį galite mesdami aukas į tam skirtą dėžutę bazilikos gale, arba perduodami klebonui. Praėjusį mėnesį suaukota 243,70 Lt., išleista - 220,00 Lt. Kitą numerį numatoma išleisti iki sausio 15 d.

Laikraštėlio el. pašto adresas: bazilikoslaikrasciui@gmail.com, laukiame Jūsų straipsnių!

Dėkojame už Jūsų paramą!